

РЕШЕНИЕ

№ 31

гр. Сливен, 16.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, XI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ива Ил. Стойчева Коджабашева

при участието на секретаря Андреана Ст. Станчева
като разгледа докладваното от Ива Ил. Стойчева Коджабашева Гражданско дело № 20222230101273 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от М. Л. В., чрез пълномощник - адвокат, срещу работодателя „А С 44 ГРУП“ ЕООД, с която са предявени осъдителни иски по чл. 215 КТ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

В исковата молба се твърди, че по силата на трудов договор № 23/26.10.2021 г. ищцата била служител на ответното дружество на длъжност „Шофьор тежкотоварен автомобил - 12 и повече тона“. Уговорено било основно месечно трудово възнаграждение в размер на 1000,00 лв. и допълнително трудово възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит в размер на 0,6 % върху основното месечно възнаграждение. След сключване на договора ищцата започнала веднага да изпълнява трудовите си задължения, като била изпратена от работодателя да пътува в командировка извън територията на РБ в периода от 31.10.2021 г. до 07.12.2021 г., без прекъсване, с тежкотоварен автомобил с ремарке марка Рено, модел Комфорт, с рег. № ***** на двойна езда, като извършвала курсове до няколко държави в Евронзоната. След първия завършен курс ищцата се прибрала в България, но се наложило да прекратят трудовия договор, поради затруднения на ответника, породени от пандемията от Ковид - 19. При прекратяването на трудовото правоотношение ответникът останал да дължи на ищцата сума в размер на 1330 евро или левовата равностойност

от 2601,00 лв., представляваща неизплатени задгранични командировъчни пари за период от 31.10.2021 г. до 07.12.2021 г. - по 35 евро на ден за 38 дни. Ищцата претендира и обезщетение за забава върху дължимата главница за периода от 31.12.2021 г. до датата на предявяване на исковата молба - 28.03.2022 г. в размер на 65,58 лв. Моли за уважаване на исковете и присъждане на направените по делото разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, с който изразява становище за допустимост, но неоснователност на иска. Не оспорва наличието на сключен трудов договор с ищцата със срок на изпитване в полза на работодателя, но заявява, че договорът бил прекратен поради невъзможност на ищцата да се справя с поставените задачи и липса на умения за шофиране на камион на международни курсове. Излага, че уговорката с ищцата била тя да пътува със съпруга си в камиона, за да провери дали е в състояние да извършва тази работа. Съгласно приложимия чл. 31 от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина персоналет на сухоземните превозни средства получава командировъчни пари на ден за времето на изпълнение на международни рейсове съгласно ставките, определение в Приложение № 3 на Наредбата, които са обвързани от пропътуваните километри и други показатели. Ответникът описва подробно, че международните шофьори, работещи в ЕС, трябва да спазват определени правила за продължителност на шофиране и почивка, като транспортните фирми са длъжни да организират превоза така, че шофьорите да имат реална възможност да спазват тези правила. Ответникът излага още, че на ищцата, като втори водач и на съпруга ѝ, като първи водач, били издадени две карти за дигитални картографи, но съгласно справката през целия исков и отчетен период единствено първият водач е шофирал камиона, т. е. ищцата не е извършила реално труд през исковия период. Поради тази причина и трудовите договори на ищцата и съпругът ѝ били прекратени, тъй като се опитали да поставят работодателя в заблуждение и с участието на единия водач на камиона да получават двойно възнаграждение. Въпреки това, ответникът излага, че на ищцата били заплатени 200,00 лв. пътни разходи на 27.10.2021 г. преди отпътуването, 504,39 лв. заплата за м. ноември 2021 г. на 03.12.2021 г., 205,87 лв. заплата за м. декември на 30.12.2021 г. и 683,00 лв. частично плащане на командировки за м. ноември и м. декември на 10.02.2022 г. Моли за отхвърляне на иска като неоснователен и претендира

направените по делото разноски.

В съдебно заседание ищцата, редовно призована, не се явява лично. Представлява от своя пълномощник - адвокат, чрез който моли исковете да бъдат уважени и претендира направените по делото разноски.

Ответното дружество, редовно призовано, не изпраща представител.

Като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и изявленията на страните, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, а се установява и от събраните по делото писмени доказателства, че по силата на Трудов договор № 23 от 26.10.2021 г. ищцата М. Л. В. е била назначена в ответното дружество „А С 44 ГРУП“ ЕООД на длъжност „Шофьор, тежкотоварен автомобил - 12 и повече тона“. В периода от 31.10.2021 г. до 07.12.2021 г. ищцата заедно със съпруга си П. Г. В., също служител на ответното дружество, са били командировани в страни от ЕС с тежкотоварен автомобил с ремарке марка „Рено“ при „двойна езда“. Видно от представената от ищцата справка, същата е пътувала на териториите на Испания, Франция и Германия.

От съвкупния анализ на заключенията на първоначалната и двете допълнителни съдебни-автотехнически експертизи, които съдът кредитира изцяло като обективно и компетентно изготвени, се установява, че в исковия период ищцата е управлявала автомобила 110,25 часа и е изминала 10662 км., а съпругът ѝ е управлявал автомобила 131,39 часа и е изминал 10568 км.

От приложените по делото платежни нареждания и заключението на допуснатата комплексна съдебно-автотехническа и икономическа експертиза, в нейната икономическа част, която съдът също кредитира изцяло като неоспорена от страните, се установява, че ответното дружество е заплатило на ищцата сумата от 200,00 лв. пътни разходи на 27.10.2021 г., сумите от 504,39 лв. и 205,87 лв., представляващи заплата съответно за м. ноември 2021 г. и м. декември 2021 г., заплатени на 03.12.2021 г. и 30.12.2021 г. и сумата от 683,00 лв. с основание „частично плащане командировки ноември и декември месец“ на 10.02.2022 г.

Ищцата е представила и покана за доброволно плащане на останалата част от дължимите командировъчни суми, изпратена до ответното дружество,

но не са събрани доказателства за датата на получаването ѝ от ответника.

Установеното от фактическа страна мотивира следните правни изводи:

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правна квалификация **чл. 215 КТ** за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата от **2601,00 лв.**, представляваща неизплатени задгранични командировъчни пари за период от 31.10.2021 г. до 07.12.2021 г., ведно със **законната лихва** върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба - 28.03.2022 г. до окончателното ѝ изплащане и с правна квалификация **чл. 86, ал. 1 ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата от **65,58 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода от 31.12.2021 г. до 28.03.2022 г.

По главния иск с правна квалификация чл. 215 КТ:

Предявеният иск е **процесуално допустим**, а разгледан по същество е изцяло **основателен** и **доказан**.

Безспорно се установи по делото, че в исковия период ищцата е била служител на ответното дружество и е била командирована да управлява тежкотоварен автомобил заедно със съпруга си при т. н. „двойна езда“. Неоснователно е възражението на ответника, че ищцата не е упражнявала реално труд по време на командироването, тъй като от заключението на втората допълнителна съдебно-автотехническа експертиза по делото се установи, че същата реално е управлявала автомобила 110,25 часа и е изминала 10662 км. Извършеното от ответника частично плащане на сумата от 683,00 лв. с основание „частично плащане командировки ноември и декември месец“ на 10.02.2022 г. също доказва безспорно основанието на предявения иск, а именно командироването на ищцата.

Съгласно разпоредбата на чл. 215 КТ при командироване работникът или служителят има право да получи освен брутното си трудово възнаграждение още и пътни, дневни и квартирни пари при условия и в размери, определени от Министерския съвет.

Съгласно чл. 31, ал. 1 от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина (НСКСЧ) персоналът на сухоземните транспортни средства получава командировъчни пари на ден за времето на изпълнение на

международни рейсове съгласно индивидуалните ставки, определени в приложение № 3. Според т. 1 от Приложение № 3 към чл. 31 НСКСЧ шофьорите при автомобилни превози получават командировъчни пари на ден в размер на 45 евро при двойна езда.

Установи се, че в исковия период ищцата е била командирована общо 38 дни, тоест дължимото ѝ се обезщетение по чл. 215 КТ е в размер на 1710 евро или 3344,76 лв. От тях следва да се приспадне заплатената от ответника сума от 683,00 лв. с основание „частично плащане на командировки за м. ноември и декември“ на 10.02.2022 г., поради което на ищцата се дължи сума в размер на 2661,76 лв. Тъй като ищцата претендира осъждане на ответника за по-малка сума от 2601,00 лв., то и предявеният иск следва да бъде изцяло уважен в пълния му предявен размер.

По акцесорния иск с правна квалификация чл. 86 ЗЗД:

Предявеният иск е **процесуално допустим**, но разгледан по същество, съдът го намира за **неоснователен и недоказан**.

Нормата на чл. 215 КТ урежда заплащането на обезщетение при командировка. Същото не е елемент от трудовото възнаграждение на работника или служителя и редът за изплащането му не следва този за заплащане на трудови възнаграждения. Същото важи и за срока за плащане - работодателят не дължи командировъчните пари ежемесечно, наред с изплащане на трудовите възнаграждения.

Мораторната лихва представлява обезщетение за забавено изпълнение, поради което от съществено значение за преценката за нейната дължимост е моментът на изпадане на длъжника в забава.

Доколкото за заплащане на обезщетението по чл. 215 КТ не е налице фиксиран ден, след изтичането на който работодателят изпада в забава, то последният, съгласно чл. 84, ал. 2 ЗЗД, изпада в забава, след като бъде поканен да плати от кредитора, в случая, от ищцата. По делото е представена покана за доброволно изпълнение, изпратена от ищцата и съпруга ѝ до ответника, но липсват доказателства за датата на връчването ѝ. Ето защо в случая следва да се счита за покана исковата молба, поради което върху сумата, представляваща обезщетение по чл. 215 КТ, се дължи единствено законна лихва от датата на завеждане на иска до окончателното ѝ изплащане, а искът за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата от 65,58 лв. -

обезщетение за забава върху главницата от 2601,00 лв. за периода от 31.12.2021 г. до 28.03.2022 г. следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Относно разноските:

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, в полза на ищцата следва да бъдат присъдени направените от нея разноски за производството, съразмерно с уважената част от исковете или сумата от **487,70 лв.**, от общо направени разноски в размер на 500,00 лв. - заплатено адвокатско възнаграждение.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК в полза на ответника следва да бъдат присъдени направените от него разноски за производството, съразмерно с отхвърлената част от исковете или сумата от **9,84 лв.**, от общо направени разноски в размер на 400,00 лв. - заплатени депозити за възнаграждение на вещо лице.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт и по сметка на РС - Сливен сумата от **504,04 лв.** по уважения иск по чл. 215 КТ, от които 104,04 лв. дължима държавна такса и 400,00 лв. възнаграждения на вещо лице, заплатени от бюджета на съда.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „А С 44 ГРУП“ ЕООД, с ЕИК 203495170, със седалище и адрес на управление с. Самуилово, общ. Сливен, ул. „Йордан Йовков“ № 9 **ДА ЗАПЛАТИ** на **М. Л. В.**, ЕГН: *****, със съдебен адрес ***** на основание **чл. 215 КТ** сумата от **2601,00 лв.** /две хиляди шестстотин и един лева/ - главница, представляваща неизплатени задгранични командировъчни пари за период от 31.10.2021 г. до 07.12.2021 г., ведно със **законната лихва** върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба - **28.03.2022 г.** до окончателното ѝ изплащане.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от **М. Л. В.**, ЕГН: *****, със съдебен адрес ***** за осъждане на „А С 44 ГРУП“ ЕООД, с ЕИК 203495170, със седалище и адрес на управление с. Самуилово, общ. Сливен,

ул. „Йордан Йовков“ № 9 да ѝ заплати на основание **чл. 86 ЗЗД** сумата от **65,58 лв.** /шестдесет и пет лева и петдесет и осем стотинки/, представляваща обезщетение за забава върху главницата от 2601,00 лв. за периода от 31.12.2021 г. до 28.03.2022 г., като **НЕОСНОВАТЕЛЕН** и **НЕДОКАЗАН**.

ОСЪЖДА „А С 44 ГРУП“ ЕООД, с ЕИК 203495170, със седалище и адрес на управление с. Самуилово, общ. Сливен, ул. „Йордан Йовков“ № 9 **ДА ЗАПЛАТИ** на **М. Л. В.**, ЕГН: *****, със съдебен адрес ***** на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК**, сумата от **487,70 лв.** /четиристотин осемдесет и седем лева и седемдесет стотинки/, представляваща разноски по делото, съразмерно с уважената част от исковете.

ОСЪЖДА М. Л. В., ЕГН: *****, със съдебен адрес ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на „А С 44 ГРУП“ ЕООД, с ЕИК 203495170, със седалище и адрес на управление с. Самуилово, общ. Сливен, ул. „Йордан Йовков“ № 9 на основание **чл. 78, ал. 3 ГПК** сумата от **9,84 лв.** /девет лева и осемдесет и четири стотинки/, представляваща разноски по делото, съразмерно с отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА „А С 44 ГРУП“ ЕООД, с ЕИК 203495170, със седалище и адрес на управление с. Самуилово, общ. Сливен, ул. „Йордан Йовков“ № 9 **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт и по сметка на РС - Сливен на основание **чл. 78, ал. 6 ГПК** сумата от **504,04 лв.** /петстотин и четири лева и четири стотинки/, представляваща дължима държавна такса и възнаграждения на вещо лице, заплатени от бюджета на съда.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Сливен в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____